

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

PENTRU CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII

unor prevederi referitoare la examinarea petițiilor anonime

(Sesizarea nr. 14a/2013)

CHIȘINĂU

17 septembrie 2013

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională, statuând în componența:
DI Victor POPA, *președinte*,
DI Igor DOLEA,
DI Tudor PANȚÎRU,
DI Petru RAILEAN, *judcători*,
cu participarea dlui Eugeniu Osipov, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 2 mai 2013
și înregistrată la aceeași dată,
Examinând sesizarea menționată în ședință plenară publică,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând în ședință plenară închisă,

Pronunță următoarea hotărâre:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 2 mai 2013, în temeiul articolelor 135 alin. (1) lit.a) din Constituție, 25 alin. (1) lit.d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin.(1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, de către Curtea Supremă de Justiție, privind controlul constituționalității prevederilor Legii nr. 73 din 4 mai 2010 pentru modificarea unor acte legislative.

2. Autorul sesizării a pretins că prevederile Art. I și Art. II din Legea nr.73 din 4 mai 2010 pentru modificarea unor acte legislative, care se referă la modalitatea de examinare a petițiilor anonime, vin în contradicție cu prevederile articolelor 28 și 52 din Constituție și articolului 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

3. Prin decizia Curții Constituționale din 25 iulie 2013 sesizarea a fost declarată admisibilă, fără a prejudicia fondul cauzei.

4. În procesul examinării sesizării, Curtea Constituțională a solicitat opinia Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Generale, Ministerului Justiției, Institutului Național al Justiției și Academiei de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii Moldova.

5. În ședința plenară publică a Curții sesizarea a fost susținută de dna Iulia Sîrcu, vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție. Parlamentul a fost reprezentat de dl Sergiu Chirică, consultant principal în cadrul Direcției juridice generale a Secretariatului Parlamentului.

ÎN FAPT

6. Prin Legea nr. 73 din 4 mai 2010 cu privire la modificarea unor acte legislative a fost amendat art. 10 alin. (2) din Legea nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare și punctul 22 din Anexa nr. 1 la Regulamentul Centrului pentru Drepturile Omului, structura, statul de funcții și modul de finanțare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 57-XVI din 20 martie 2008.

7. Potrivit modificărilor respective, petițiile ce nu conțin semnătura, numele, prenumele și domiciliul autorului rămân neexamine. Fac excepție de la această regulă petițiile anonime ce conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică, care urmează a fi remise spre examinare organelor competente.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

8. Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr.1) sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 28 Viața intimă, familială și privată

„Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.”

Articolul 52 Dreptul de petiționare

„(1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor.

(2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului

internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății. ”

9. Prevederile relevante ale Legii nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare (republicată în M.O., 2003, nr. 6-8, art. 23) sunt următoarele:

„**Art. 1.** - Prezenta lege determină modalitatea de examinare a petițiilor cetățenilor Republicii Moldova, adresate organelor de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor (denumite în continuare organe), în scopul asigurării protecției drepturilor și intereselor lor legitime.”

„**Art. 3.** - (1) Prezenta lege nu se extinde asupra modului de examinare a petițiilor, prevăzut de legislația de procedură penală, de procedură civilă, de procedură de executare, cu privire la contravențiile administrative, precum și de legislația muncii.

(2) Modul de examinare a cererilor privind încălcările drepturilor și libertăților constituționale ale omului se reglementează de legislația cu privire la avocații parlamentari.”

„**Art.10.** - (1) Petițiile trebuie să fie semnate de autor, indicându-se numele, prenumele și domiciliul. Petițiile în formă electronică conțin informații privind numele, prenumele, domiciliul și adresa electronică a petiționarului.

(2) Petițiile ce nu întrunesc condițiile prevăzute la alin. (1) se consideră anonime și nu se examinează. Fac excepție petițiile ce conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică, care se remit spre examinare organelor competente.”

„**Art.13.** - (1) În procesul examinării petiției nu se admite divulgarea informațiilor privind viața personală a petiționarului contra voinței lui sau a altor informații, dacă acestea lezează drepturile și interesele lui legitime, precum și a informațiilor ce constituie secrete de stat.

(2) Nu se admite elucidarea unor informații privind personalitatea petiționarului, dacă acestea nu se referă la conținutul petiției.”

10. Prevederile relevante ale Anexei nr. 1 la Regulamentul Centrului pentru Drepturile Omului, structura, statul de funcții și modul de finanțare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 57-XVI din 20 martie 2008 (M.O., 2008, nr. 81, art. 276), sunt următoarele:

„22. Cererile se depun în modul stabilit de Legea nr.190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare. La cerere se anexează în mod obligatoriu dovada examinării

cazului de către organele abilitate. Cererile care nu întrunesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) din legea menționată se consideră anonime și nu se examinează. Fac excepție cererile ce conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică, care se remit spre examinare organelor competente.”

11. Prevederile relevante ale Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal (M.O., 2011, nr. 170-175, art.492) sunt următoarele:

Articolul 1 Scopul legii

„Scopul prezentei legi este asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.”

Articolul 19 Organul de control al prelucrărilor de date cu caracter personal

„(1) Controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele prezentei legi se efectuează de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare – Centru), care acționează în condiții de imparțialitate și independență. [...]”

12. Prevederile relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului (adoptată de Adunarea Generală a ONU la 10 decembrie 1948 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 29

„(2) În exercitarea drepturilor și libertăților sale, fiecare persoană este supusă numai îngrădirilor stabilite de lege în scopul exclusiv al asigurării recunoașterii și respectului drepturilor și libertăților celorlalți și în vederea satisfacerii cerințelor juste ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale, într-o societate democratică.”

13. Prevederile relevante ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (adoptat de Adunarea Generală a ONU la 16 decembrie 1966 și ratificat de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 17

„(1) Nimeni nu va putea fi supus vreunor imixtiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale.

(2) Orice persoană are drept la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri.”

14. Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997, M.O. nr.54-55/502, 1997) sunt următoarele:

Articolul 8

Dreptul la respectarea vieții private și de familie

„(1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

(2) Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.”

ÎN DREPT

15. Din conținutul sesizării, Curtea observă că aceasta vizează în esență abilitarea organelor competente de a examina petițiile anonime care conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică.

16. Astfel, sesizarea se referă la un ansamblu de elemente și principii interconexe, precum dreptul la petiționare, dreptul la viața intimă, familială și privată, precum și principiul clarității legii.

A. ADMISIBILITATEA

17. În conformitate cu decizia sa din 25 iulie 2013, Curtea a reținut că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. a) din Codul Jurisdicției Constituționale, sesizarea prezentată ține de competența Curții Constituționale.

18. Articolele 25 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. d) din Codul Jurisdicției Constituționale abilitază Curtea Supremă de Justiție cu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională.

19. Curtea constată că obiectul controlului constituționalității îl constituie Legea nr. 73 din 4 mai 2010 pentru modificarea unor acte legislative.

20. Totodată, Curtea reține că, potrivit normelor tehnicii legislative, dispozițiile de modificare și de completare a unui act legislativ se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare și de completare a acestora trebuie raportate la actul de bază.

21. În acest context, pentru a asigura o mai mare claritate și accesibilitate

a hotărârilor Curții Constituționale, Curtea va supune controlului constituționalității art. 10 alin. (2) din Legea nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare și pct. 22 din Anexa nr. 1 la Regulamentul Centrului pentru Drepturile Omului, structura, statul de funcții și modul de finanțare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 57-XVI din 20 martie 2008.

22. Curtea reține că prevederile contestate nu au mai făcut obiect al controlului constituționalității, iar sesizarea nu poate fi respinsă ca inadmisibilă și nu există nici un alt temei de sistare a procesului în conformitate cu prevederile articolului 60 din Codul jurisdicției constituționale.

23. Curtea observă că autorul sesizării **solicită verificarea constituționalității conținutului integral** al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare și pct. 22 din Anexa nr. 1 la Regulamentul Centrului pentru Drepturile Omului. Pe de altă parte, **argumentele expuse în sesizare vizează doar neconstituționalitatea prevederilor prin care se instituie excepția examinării petițiilor anonime.** Prin urmare, Curtea va examina doar constituționalitatea prevederilor care dispun examinarea petițiilor anonime.

24. Curtea reține că prerogativa cu care a fost investită prin articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție presupune stabilirea corelației dintre normele legislative și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia.

25. Concomitent, având în vedere faptul că dreptul la petiționare a fost consfințit expres de către legiuitorul constituant, Curtea va opera cu prevederile articolului 52 din Constituție.

B. FONDUL CAUZEI

PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 52 DIN CONSTITUȚIE

26. Autorul sesizării pretinde că normele supuse controlului constituționalității încalcă articolul 52 din Constituție, potrivit căruia:

„(1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele **semnatarilor**.

(2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.”

1. Argumentele autorului sesizării

27. În opinia Curții Supreme de Justiție, prevederile alineatului (2) al articolului 10 din Legea cu privire la petiționare încalcă dreptul la respectarea vieții private, garantat de articolul 28 din Constituție și articolul

8 din Convenția Europeană, deoarece nu conțin garanții adecvate de protecție pentru a împiedica abuzul de putere al autorităților publice la examinarea petițiilor anonime. În viziunea Curții Supreme de Justiție, este necesar ca textul legislativ pertinent să conțină dispoziții explicite și detaliate asupra naturii informațiilor din petițiile anonime, precum și să enumere organele concrete ale statului competente să le examineze.

28. Prin urmare, autorul sesizării consideră a fi inacceptabil faptul ca petițiile anonime, sub pretextul că conțin informații referitoare la ordinea publică, să fie examinate, inclusiv cu admiterea ingerințelor în viața privată, de un număr abstract de organe ale statului cu competențe în asigurarea ordinii de drept. Or, într-o atare situație, lipsesc garanțiile contra abuzurilor ce pot fi comise atât la înaintarea petițiilor anonime, cât și la examinarea lor.

2. Argumentele autorităților

29. În viziunea Președintelui Republicii Moldova și a Parlamentului, prevederile Legii nr. 73 din 4 mai 2010 pentru modificarea unor acte legislative nu depășesc cadrul constituțional.

30. Dreptul la respectarea vieții private, garantat de articolul 28 din Constituție, nu este unul absolut și nu cade sub incidența alineatului (3) al articolului 54 din Constituție, care specifică drepturile de la care nu se pot face derogări.

31. De asemenea, în sprijinul poziției exprimate, autoritățile invocă prevederile alineatului (1) al articolului 13 din Legea cu privire la petiționare, potrivit căreia în procesul examinării petiției nu se admite divulgarea informațiilor privind viața personală a petiționarului contra voinței lui sau a altor informații, dacă acestea lezează drepturile și interesele lui legitime, precum și a informațiilor ce constituie secret de stat.

3. Aprecierea Curții

32. Curtea menționează că articolul 52 din Constituție garantează dreptul cetățeanului de a se adresa autorităților publice prin intermediul petițiilor, formulate în numele **semnatarului**. De același drept se bucură și organizațiile legal constituite, care pot adresa petițiile doar în numele colectivelor pe care le reprezintă.

33. Prevederile constituționale referitoare la instituția petiționării sunt dezvoltate în Legea nr. 190-XIII cu privire la petiționare, adoptată de Parlament la 19 iulie 1994. Legea stabilește modalitatea de examinare a petițiilor cetățenilor Republicii Moldova și, respectiv, ale organizațiilor legal constituite, adresate organelor de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor.

34. Potrivit legii, prin *petiție* se poate înțelege orice fel de cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv

cererea prealabilă prin care se contestă un act administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri.

35. Curtea observă că, în corespundere cu articolul 52 din Constituție, care consfințește expres formularea petițiilor în numele semnatarului, art. 10 alin. (1) din Legea nr. 190/1994 prevede că petiționarul este obligat să semneze adresarea înaintată și să indice în ea numele, prenumele și domiciliul său, condiții necesare pentru identificarea și înștiințarea autorului petiției despre rezultatul examinării acesteia.

36. Prevederea semnării obligatorii a petițiilor este consolidată de alin.(2) al art.10 din Legea nr. 190/1994, **conform căruia petițiile care nu întrunesc condițiile enumerate la alin. (1) se consideră anonime și nu se examinează.**

37. Totodată, **prin excepție** de la regula instituită, alineatul (2) al art. 10 prevede că **petițiile anonime ce conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică se remit spre examinare organelor competente.**

38. Având în vedere că, potrivit art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la petiționare, modul de examinare a cererilor privind încălcările drepturilor și libertăților constituționale ale omului se reglementează de legislația cu privire la avocații parlamentari, prevederi identice celor din articolul 10 alin.(2) din Legea nr. 190/1994 se regăsesc și în punctul 22 din Anexa nr.1 la Regulamentul Centrului pentru Drepturile Omului.

39. Analizând normele contestate prin prisma prevederilor articolului 52 alin.(1) din Constituție, Curtea reține că norma constituțională oferă cetățenilor dreptul de a intra în relație directă cu autoritățile statului din propria inițiativă și posibilitatea de a-și apăra drepturile lezate.

40. Toți cei care adresează petiții autorităților publice pot să facă acest lucru doar în nume propriu, *adică aspectele sesizate trebuie să privească direct persoana petiționarului sau grupul de petiționari.*

41. Curtea reține că din redacția articolului 52 din Constituție rezultă cu claritate că orice petiție urmează a fi **semnată**, iar petiționarii trebuie să fie identificabili.

42. Analizând textual norma cuprinsă la articolul 52 alin. (1) din Constituție în corelație cu alte dispoziții constituționale care pun în sarcina legislativului reglementarea anumitor drepturi și libertăți (ex.: articolele 17, 25, 45, 48, 50 etc.), Curtea observă că utilizarea adverbului „numai” indică o restricție și exclude posibilitatea examinării petițiilor anonime.

43. Necesitatea semnării petiției rezultă și din faptul că, potrivit prevederilor legale, petițiile adresate de către cetățeni **au scopul de a asigura protecția drepturilor și a intereselor lor legitime.**

44. În partea ce ține de protecția securității naționale și ordinii publice, invocată de autorități pentru justificarea instituirii excepției de examinare a unor petiții anonime, Curtea reține că, potrivit prevederilor procesual-penale, modalitatea prin care organul de urmărire penală este solicitat să

repare un drept încălcat prin infracțiune sau este informat despre săvârșirea unei infracțiuni este adresarea plângerii și, respectiv, a denunțului.

45. Astfel, art. 263 din Codul de procedură penală stabilește că atât plângerile, cât și denunțurile trebuie să cuprindă: **numele, prenumele, calitatea și domiciliul petiționarului**, descrierea faptei care formează obiectul plângerii sau denunțului, indicarea făptuitorului, dacă acesta este cunoscut, și a mijloacelor de probă.

46. Prin urmare, Curtea constată că și în procedura penală legiuitorul a prevăzut obligativitatea semnării adresărilor către organele constatatoare.

47. Pe de altă parte, spre deosebire de Legea nr. 190/1994 cu privire la petiționare, Codul de procedură penală la art. 263 alin. (8) exclude examinarea plângerilor și denunțurilor anonime, fără a face excepții, stabilind că:

„(8) **Plângerile și denunțurile anonime nu pot servi temei pentru pornirea urmăririi penale [...].**”

48. În același timp, în scopul apărării ordinii de drept, art. 263 alin. (8) al Codului de procedură penală prevede posibilitatea organelor de urmărire penală de a se autosesiza în vederea începerii urmăririi penale, având la bază informații obținute inclusiv din plângerile și denunțurile anonime, fapt care însă nu poate fi calificat drept examinare a petițiilor (plângerilor și denunțurilor) anonime.

49. Adicional, Curtea observă că normele legale asigură protecția datelor cu caracter personal ale petiționarului. Astfel, potrivit art. 13 din Legea cu privire la petiționare, în procesul examinării petiției nu se admite divulgarea informațiilor privind viața personală a petiționarului contra voinței lui sau a altor informații, dacă acestea lezează drepturile și interesele lui legitime, precum și a informațiilor ce constituie secrete de stat. Nu se admite elucidarea unor informații privind personalitatea petiționarului, dacă acestea nu se referă la conținutul petiției.

50. Curtea menționează că prin stabilirea în lege a obligației autorităților competente de a examina petițiile anonime în cazul în care conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică **legiuitorul a depășit cadrul constituțional** și, astfel, a modificat în fapt conținutul normei constituționale fără o revizuire a Constituției. Or, modul de redactare a articolului 52 din Constituție nu oferă Parlamentului o marjă de discreție, care i-ar permite să instituie excepții de la regula semnării petițiilor.

51. În lumina celor expuse, Curtea reține că **textul constituțional nu instituie și nici nu protejează juridic un drept la petiționare anonimă**, astfel, prevederile legale supuse controlului constituționalității constituie o încălcare a articolului 52 din Constituție.

Pentru aceste motive și în temeiul articolelor 140 din Constituție, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 61, 62 lit. e) și 68 din Codul Jurisdicției Constituționale, Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. *Se admite parțial* sesizarea Curții Supreme de Justiție privind controlul constituționalității unor prevederi ale articolului 10 din Legea nr.190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare și a punctului 22 al Anexei nr. 1 la Hotărârea Parlamentului nr. 57-XVI din 20 martie 2008 de aprobare a Regulamentului Centrului pentru Drepturile Omului, a structurii, a statului de funcții și a modului de finanțare a acestuia, în redacția Legii nr. 73 din 4 mai 2010 pentru modificarea unor acte legislative, în partea ce ține de examinarea petițiilor anonime.

2. *Se declară neconstituțională* propoziția „Fac excepție petițiile ce conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică, care se remit spre examinare organelor competente.” din articolul 10 alin. (2) al Legii nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, în redacția Legii nr. 73 din 4 mai 2010 pentru modificarea unor acte legislative.

3. *Se declară neconstituțională* propoziția ”Fac excepție petițiile ce conțin informații referitoare la securitatea națională sau ordinea publică, care se remit spre examinare organelor competente.” din punctul 22 al Anexei nr.1 la Regulamentul Centrului pentru Drepturile Omului, structura, statul de funcții și modul de finanțare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr.57-XVI din 20 martie 2008, în redacția Legii nr. 73 din 4 mai 2010 pentru modificarea unor acte legislative.

4. Prezenta hotărâre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Victor POPA

*Chișinău, 17 septembrie 2013
HCC nr.25
Dosarul nr.14a/2013*